

bureau Brandeis

Sophialaan 8 1075 BR Amsterdam The Netherlands
+31 (0)20 7606 505 info@bureaubrandeis.com
bureaubrandeis.com

VPRO
[REDACTED]

Inzake: Universiteit Utrecht / VPRO

Per e-mail:
[REDACTED]

Amsterdam, 15 maart 2022

Beste [REDACTED],

Het is bijna een jaar geleden dat wij voor het laatst contact hadden over het onderzoek van de redactie van Argos, in het bijzonder van [REDACTED].

Afgelopen vrijdag stuurde zij [REDACTED] van de Universiteit Utrecht ("UU") een verzoek om wederhoor naar aanleiding van een aantal uitspraken van door haar geraadpleegde deskundigen. Uit het stuk dat zij heeft opgestuurd, blijkt dat de Argos-redactie deze personen op verschillende manieren onjuist en onvolledig heeft geïnformeerd over de casus.

Dat blijkt in de eerste plaats uit de toelichting bij de citaten van Jaap Maat. Daar wordt immers het volgende vermeld.

"Hij heeft alle documenten bestudeerd, paper, scriptie, boek, documenten uit Wob-verzoek etc. behalve achtergrondmateriaal tutorial, daarvan hadden we toegezegd deze niet te verspreiden. Met uitzondering van de verklaring van Joep Schenk. Een deel daaruit wordt geciteerd, omdat het journalistieke belang hier zwaarder weegt."

Kennelijk heeft de redactie er dus voor gekozen hem slechts een zeer beperkt deel van de vele stukken te geven en verschuilt zich daarbij achter een toezegging deze stukken niet verder te verspreiden. Deze stukken zijn echter van belang voor een juiste beoordeling van de zaak.

Dat blijkt uit de gang van zaken in juli 2021. Ook toen heeft Argos wederom een groot aantal deskundigen benaderd om haar verhaal dat sprake zou zijn geweest van plagiaat rond te krijgen. Emeritus hoogleraar Egbert Dommering heeft zich aanvankelijk ook in die zin uitgelaten, totdat hij de beschikking kreeg over alle stukken. Vervolgens heeft hij op eigen initiatief een uitgebreide opinie over de kwestie geschreven. Daarin schrijft hij het volgende.

Chr.A. Alberdingk Thijm
Advocaat

E: [REDACTED]
T: [REDACTED]
F: [REDACTED]

bureau Brandeis B.V. is een advocatenkantoor, gevestigd te Amsterdam (KvK 58290842, BTWV NL 852968395B01). Op alle werkzaamheden zijn onze algemene voorwaarden van toepassing, raadpleegbaar via bureaubrandeis.com.

“Naar mijn mening is er in deze kwestie nooit een discussie geweest over wetenschappelijk plagiaat, omdat het duidelijk is dat de hele opzet van het onderzoek, het onderwijs daarover en het boek zelf afkomstig is van BdG, waar ze al jaren voor het geven van de cursus mee bezig was. De vraag van de auteursrechtelijke inbreuk is dus beperkt tot de vraag welke vorm van verwijzing op onderdelen noodzakelijk of wenselijk zou zijn geweest.”

En

“Nu ik de hele kwestie heb kunnen beoordelen, kom ik tot de slotsom dat het door de gevolgde werkwijze bij het seminar moeilijk is om vast te stellen of er sprake is van auteursrechtelijk plagiaat, omdat de bijdragen door elkaar lopen. En bovendien vraag ik me af of het de juiste sleutel is om deze kwestie te analyseren.”

Om de gebeurtenissen in het juiste perspectief te plaatsen, zou deze opinie en de beoordeling van Prof. Dommering afdoende moeten zijn voor Argos. Het betreft immers een zeer eminente deskundige die door Argos zelf is ingeschakeld en die alle stukken heeft beoordeeld. Bovendien heeft hij een uitgebreide opinie geschreven over de kwestie, waarin hij tot een afgewogen oordeel is gekomen.

Argos gafeerder al aan verder te zoeken naar deskundigen. Ik heb toen al aangegeven dat opmerkelijk te vinden. Het journalistieke onderzoek van Argos wekt de schijn dat net zo lang wordt gezocht totdat een deskundige wordt gevonden die het journalistieke verhaal van Argos wil onderschrijven.

De uitlatingen van Maat die ██████████ opstuurt, gaan lijnrecht in tegen de zeer zorgvuldige beoordeling van Prof. Dommering. Maat maakt bovendien geen onderscheid tussen verschillende vormen van plagiaat, die Dommering bespreekt.

Ook Waling is onvolledig en onjuist geïnformeerd. Uit de stukken die aan Argos zijn gestuurd, blijkt immers dat De Graaf de besproken berekeningen zelf heeft gemaakt en in een schema heeft gezet. De berekeningen zijn opgenomen in het concept-artikel met Mieke Canneman, dat aan de studenten van het tutorial is verstrekt. Bovendien staan de berekeningen in de bron van Castlereagh, die de oud-student letterlijk citeert, en die De Graaf ook parafraseert. De oud-student heeft dus niet zelf berekeningen gemaakt die zij niet al gemaakt had, of die al in de onderliggende literatuur zaten.

Argos heeft ook andere deskundigen benaderd die hebben verklaard de zienswijze van de redactie niet te onderschrijven. Op 2 februari heeft ██████████ ██████████ gesproken met Ingrid Robeyns. Zij heeft ██████████, net als Dommering, meegegeven dat geen sprake is van de schending van wetenschappelijke integriteit.

In de tweede plaats heeft Argos tegen de deskundigen beweerd dat de oud-student van plagiaat zou worden beschuldigd door De Graaf en/of de UU. Dit is niet juist, zoals de UU eerder heeft aangegeven. Argos leidt dit af uit een e-mail die Joep Schenk aan Beatrice de Graaf heeft gezonden. Schenk was de scriptiebegeleider van de oud-student; Beatrice de Graaf de tweede lezer. Op het scriptieformulier is het volgende genoteerd.

“Wel had de auteur kunnen aangeven dat de vraag, de bronnen, en de discussie voortkomt uit het ERC onderzoek, en dat de vraag al eerder is gesteld in artikelen en bundelen die vanuit het ERC-team in de maak zijn.”

Het scriptieformulier is bedoeld om feedback te geven aan de student. De oud-student kreeg een acht voor zijn scriptie, een mooi cijfer, dat wellicht hoger was uitgevallen als hij zijn bronnen juist en volledig had vermeld. Als de oud-student plagiaat had gepleegd, had hij vanzelfsprekend een onvoldoende gekregen.

Alle uitlatingen van de deskundigen zien dus op een beschuldiging die niet voor rekening van De Graaf of de UU komt. Naar aanleiding van een telefoongesprek, heeft [REDACTED] van de UU [REDACTED] op 18 januari nadrukkelijk geschreven dat de oud-student niet van plagiaat wordt beschuldigd.

“In ons telefonisch overleg heeft u aangegeven dat Argos het dossier niet kan sluiten zolang de Universiteit Utrecht de beschuldiging aan de student dat hij plagiaat heeft gepleegd, niet kan aantonen. Ik hecht eraan te benadrukken dat de Universiteit Utrecht de student niet heeft beticht van plagiaat. Dit is niet op deze manier besproken, noch blijkt dit uit de e-mail van de scriptie begeleider.”

Ook hier worden deskundigen door Argos dus onjuist en onvolledig geïnformeerd.

In de derde plaats heeft Argos de deskundigen kennelijk niet geïnformeerd over de gesprekken die De Graaf met de oud-student heeft gehad, de additionele bronverwijzing en de diverse handreikingen, ook na de uitzending van Argos, die zijn gedaan. Dat blijkt uit het navolgende citaat van Maat.

“Volgens mij is het niet zo moeilijk. De hoogleraar heeft een gewoon een fout gemaakt en die had gewoon meer moeten erkennen dat ze schatplichtig was aan de scriptie van de student en ze had die fout gewoon moeten toegeven. En dan was er weinig aan de hand geweest dan had iedereen terecht kunnen zeggen dat was een slordigheid, dat had anders moeten. Ze heeft het toegegeven en rechtgezet.”

De Graaf heeft aangegeven dat het anders had moeten en heeft de oud-student in een volgende druk uitvoerig genoemd. Zelf heeft hij aangegeven daar blij mee te zijn.

Uit het voorgaande volgt dat Argos selectief onderzoek bedrijft en voornemens is slechts die meningen te doen horen die in haar journalistiek narratief passen. Argos wenst de uitzending en de beschuldigingen kennelijk volledig naar eigen hand te zetten, zonder het volledige verhaal te vertellen. Het is ironisch dat Argos in een uitzending over wetenschappelijke integriteit zelf nalaat zorgvuldige journalistiek te bedrijven, bronnen en haar onwelgevallige meningen negeert.

De journalistieke werkwijze van Argos is buitengewoon onzorgvuldig en onrechtmatig tegenover Beatrice de Graaf en de Universiteit Utrecht.

Argos verzoekt om wederhoor bij De Graaf omdat dit de “balans” ten goede zou komen.

In het kader van de vereiste balans, verneem ik ook graag of Argos in de uitzending aandacht gaat geven aan de opinie van Dommering en andere meningen die de uitlatingen van de drie nieuwe deskundigen ontkrachten. Kan je mij dat laten weten?

De Graaf is steeds bereid geweest om te reageren op de uiteenlopende beschuldigingen van Argos. Dat blijft zij. Nu Argos echter persisteert in haar onzorgvuldige journalistiek, heeft zij er weinig fiducia in dat Argos haar reactie op evenwichtige wijze in de uitzending zal verwerken.

Om die reden wenst zij te reageren na afloop van de uitzending in de studio, net als de vorige keer dat Argos aandacht schonk aan dit onderwerp. Voorafgaand daaraan wenst zij de uitzending te beluisteren.

Ik verneem graag uiterlijk woensdag om 10.00 uur of de VPRO en de redactie van Argos hiertoe bereid zijn.

Nu de door Argos ingeschakelde deskundigen ongewild bij deze casus met lange voorgeschiedenis worden betrokken, is het wel zo zorgvuldig ze in kennis te stellen van mijn brief, vandaar dat ik ze een kopie hiervan stuur.

Met vriendelijke groet,

Christiaan Alberdingk Thijm

Kopie aan:

- De heer J. Maat
- Mevrouw M. Polack
- De heer G. Waling

Bijlage: **Opinie van Prof. Mr. E.J. Dommering**

Opinie van Prof. Mr. E.J. Dommering inzake auteursrecht kwesties rond het boek *Tegen de Terreur*, door Beatrice de Graaf, Amsterdam: Prometheus 2018.

Aanleiding

In juni 2021 werd ik benaderd door de redactie van het radioprogramma Argos naar aanleiding van een voorgenomen publicatie na de uitzending van Argos 'De student en het boek van de hoogleraar' van 22 mei 2021. Het ging om het in de titel genoemde boek van Beatrice de Graaf (BdG). De vraag was of een scriptie en een paper van een student op een ongeoorloofde manier zouden zijn gebruikt bij het schrijven van het boek omdat daarnaar niet of onvolledig in het boek zou zijn verwezen. Mij werd commentaar gevraagd voor een artikel dat een van de redacteurs van de uitzending voornemens was naar aanleiding van de uitzending op de website van Argos te publiceren. In het kader daarvan is mij voorgelegd een door de student opgesteld 'vergelijkingsdocument' waarin passages uit het boek met zijn werkstukken worden vergeleken en heb ik de uitzending waarin, behalve de student, deskundigen aan het woord komen die hun mening geven, beluisterd. Op grond daarvan heb ik commentaar gegeven. Dit is verwerkt in een artikel van de redacteur dat in concept is voorgelegd aan de advocaat van de Universiteit Utrecht en Beatrice de Graaf, Mr Christiaan Alberdingk Thijm, die eerder, voor de radio-uitzending, namens dezen een sommatie naar Argos had verstuurd. Beatrice de Graaf heeft vervolgens via haar advocaat om een onderhoud met mij verzocht. Dat heeft op 8 juli plaats gehad. Ter voorbereiding daarvan heb ik het boek kunnen lezen en zijn mij alle relevante documenten door zowel Argos als Beatrice verstrekt, waaronder het gedetailleerde commentaar van BdG op het vergelijkingsdocument van de student. Daardoor heb ik nu een beter beeld van 'de affaire' gekregen. Zoals ik hierna zal uit een zetten zijn daarbij door alle in deze kwestie betrokken partijen onzorgvuldigheden begaan, waardoor de ze onnodig is geëscaleerd. Ik ben tot de conclusie gekomen dat ik kan proberen verdere escalatie te voorkomen door in deze opinie een eigen beoordeling van de zaak te geven. Het is een wat ongebruikelijke gang van zaken, omdat ik in deze zaak geen partij ben, niemand vertegenwoordig en ook niet door partijen als deskundige ben gevraagd, maar het lijkt mij de meest praktische gang van zaken. Dit stuk vervangt mijn commentaar in het concept artikel van de Argosredacteur. Voor zover Argos overweegt dat artikel te publiceren zal daarin dus niet naar het daarin opgenomen commentaar maar naar deze opinie moeten worden verwezen.

Feiten

Aan de publicatie van dit boek is voorafgegaan een door Beatrice de Graaf gegeven research seminar in het kader van de master 'International Relations in Historical Perspective' in het studiejaar 2016-2017. De titel daarvan was 'Balance of Power 1815-1820. The making of A new world order 1815-1820'. Dit seminar bestond uit 8 sessies, ieder volgens een thema dat in het onderwerp paste. Voor de cursus stelde Beatrice aan de studenten tot dan toe niet ontsloten primaire en minder bekende secundaire bronnen ter beschikking en ook een aantal concept hoofdstukken van haar boek, voor zover in eerste versie gereed. Ook is ter beschikking gesteld een eerder door haar samen met Mieke van der Leeuwen-Canneman geschreven stuk 'De prijs van de vrede. De Nederlandse inbreng in het Europese Concert 1815-1818' dat al veel materiaal bevatte dat in het seminar en voor haar boek is gebruikt. In het seminar document wordt gesteld dat de cursus een innovatieve vorm van onderwijs brengt waarbij studenten op basis van ter beschikking gesteld uniek bronnenmateriaal een kijkje in de keuken van de wetenschap van de geschiedenis krijgen waar ze van kunnen leren en een bijdrage aan kunnen leren. Dit was een door Beatrice de Graaf ontwikkeld concept. Dat was niet zonder risico's. De inleiding van het seminar document stelt: 'This tutorial is a high risk, high gain course. It teaches students about the latest concepts and theories in history of IR. It presents them with

preliminary findings and new research from the ERC SECURE project group. It also acquaints them with archival material from national archives in England, Prussian archives in Berlin, foreign ministry archives in Nantes and Paris, and royal archives in the Netherlands. The risk is posed by the level of self study and the intellectual challenges that this novel topic and archival material in various languages presents to the students. The gain is their first hand insight into new research, the possibility to participate themselves in this front line of a “real life” research project, to not just learn about but to actually do archival research and write original papers on a highly exciting period of international security crises and challenges.’

Aan het seminar is deelgenomen door zeven studenten die ieder op basis van dit materiaal een paper en/of een scriptie over een thema hebben geschreven. Zo ook Daan den Braven (DdB) die in april 2017 een paper ‘Paradoxes of Peace’ en in augustus een scriptie ‘A Just Contribution On the reparations of imposed on post-Napoleonic France and the interests and deliberations that produced them’ schreef. In deze stukken worden onderwerpen en thema’s behandeld die in het latere hoofdstuk VI (dat in conceptvorm nog niet voor het seminar beschikbaar was) van het boek ‘De Prijs van de veiligheid’ worden geadresseerd.

Naar aanleiding van het verschijnen van het boek (dat na het verschijnen in september 2018 in dat kwartaal drie herdrukken beleefde) heeft DdB een ‘vergelijkingsdocument’ aan BdG voorgelegd waarin hij formuleringen en feiten uit primaire en secundaire bronnen en zijn eigen werkstukken heeft vergeleken met die over dezelfde onderwerpen in hoofdstuk VI van het boek. Daarbij had hij overeenstemming in de vorm tussen formuleringen in zijn werkstukken en overeenstemming in door hem (naar zijn zeggen niet in het kader van het seminar ter beschikking gestelde) bronnen met die in hoofdstuk VI geconstateerd. In het boek had hij geen verwijzingen naar hem of zijn werkstukken aangetroffen. Daarover hebben BdG begin 2019 een gesprek gehad dat ertoe heeft geleid dat zij in de nieuwste druk van het boek drie verwijzingen naar zijn scriptie heeft opgenomen (noten 8 en 36 op p. 441 en noot 85 op p. 444, in het deel alle ‘noten VI’). In de Engelse vertaling is dit een noot minder geworden, naar het oordeel van BdG omdat het boek bekort moest worden, maar dit zou elders in het dankwoord zijn gecorrigeerd. DdB heeft na dit gesprek en de voorgestelde aanpassingen tegenover BdG gezegd en ook per email bevestigd dat hij daar blij mee was, en dat daarmee de kwestie voor hem was opgelost.

In februari 2020 is Prof. L. J. Dorsman (departementshoofd van het departement waarin BdG werkzaam is) naar aanleiding van een gerucht van plagiaat rond het boek van BdG zich op eigen initiatief met de kwestie gaan bemoeien. Dat deed hij omdat hij (in de bewoordingen van het commentaar dat de UU in antwoord op vragen aan Argos heeft gegeven)’, zoals de hele UU, wetenschappelijke integriteit hoog in het vaandel heeft.’ Hij heeft daartoe ‘contact opgenomen met DdB en de kwestie consciëntieus onderzocht. Dorsman heeft de teksten vergeleken, wederhoor gehaald bij De Graaf, omtrent definities afstemming gezocht met de toenmalige voorzitter van de Commissie Wetenschappelijke Integriteit van de UU, prof Dr. Tom Hol, en op inhoud zijn bevindingen afgestemd met de decaan van de faculteit Prof. Dr. Keimpe Algra.’ Op grond daarvan heeft hij aan BdG en DdB als eindconclusie meegedeeld: ‘Zet ik alles op een rij dan kom ik tot de conclusie, dat het slordig is geweest om je niet te noemen, maar ze heeft dat naar mijn mening gecompenseerd door je in de tweede druk te noemen en in drie eindnoten naar jouw werk te verwijzen.’ DdB is meegedeeld dat de UU zelf geen aanleiding zag de Commissie Wetenschappelijke Integriteit van de Universiteit in te schakelen, maar dat hij een klacht bij die Commissie kon indienen. Deze heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt, maar komt in de Argosuitzending uitgebreid aan het woord waaruit blijkt dat hij het niet met deze slotconclusie eens is geweest.

Hoe daarna precies het idee is ontstaan om de radio-uitzending te maken (in de loop van 2020 of begin 2021?), en wie daarin het initiatief heeft gehad, onttrekt zich aan mijn waarneming.

Beoordeling

Het uitgangspunt voor de uitzending is door Argos, toen zij de UU om commentaar vroeg als volgt geformuleerd:

‘Hoofdstuk 6 zou een overlap vertonen met een paper en een masterscriptie van een student. Wij hebben na lezing van alle teksten deze overlap ook geconstateerd. Hierbij ontbrak in de eerste vier drukken van het boek bronvermelding volledig en was het in deze in de latere drukken summier. (...) Het gaat om een groot aantal zinnen en alinea’s, weliswaar vertaald, maar veelal met dezelfde woorden en zinsbouw. Het gaat daarbij nadrukkelijk om het werk van de student en niet om de overlap in het gebruik van bronnen.’

Dit uitgangspunt ziet dus op (mogelijk) auteursrechtelijke inbreuk. Het is goed om dit als auteursrechtelijk ‘plagiaat’ te onderscheiden van wetenschappelijk ‘plagiaat’ dat een veel ruimer begrip is. Omdat de auteursrechtelijke bescherming zich beperkt tot de ‘expressie’ (het ‘werk’) van een ‘idee’, is het een tamelijk formeel begrip. Peter Blok in de recente VSNUbundel over ‘plagiaat’: ‘Dat de beschermingsomvang van het auteursrecht is beperkt door het werkbegrip impliceert niet dat alleen sprake is van een schending van auteursrecht op een tekst als een ander die woordelijk overneemt. Het exclusieve recht van de auteur omvat ook zogeheten bewerkingen, zoals nabootsingen in gewijzigde vorm.’¹ ‘Plagiaat’ in wetenschappelijke zin omvat een veel ruimer gebied dat ook ziet op inhoudelijke aspecten en gedragingen.² De verwarring ontstaat dat er een overlap is tussen de twee begrippen om twee redenen. Omvangrijke auteursrechtelijke schending kan een rol spelen bij de beoordeling van wetenschappelijke integriteit, omdat daardoor de collegiale relatie wordt geschaad.³ De tweede reden is dat het overnemen van letterlijke tekstdelen auteursrechtelijk wel is geoorloofd via het zogenaamde ‘citaatrecht’, maar over de vorm en inhoud daarvan bestaan in de wetenschappelijke disciplines grote verschillen.⁴ Dat is met name het geval als het gaat om bronverwijzing, maar in de geschiedenis is ook geen haarscherp onderscheid tussen het parafrazeren van een formulering van een collega in de hoofdtekst zonder verwijzing en het uitdrukkelijk naar een tekstuele vindplaats verwijzen in een noot.

Naar mijn mening is er in deze kwestie nooit een discussie geweest over wetenschappelijk plagiaat, omdat het duidelijk is dat de hele opzet van het onderzoek, het onderwijs daarover en het boek zelf afkomstig is van BdG, waar ze al jaren voor het geven van de cursus mee bezig was. De vraag van de auteursrechtelijke inbreuk is dus beperkt tot de vraag welke vorm van verwijzing op onderdelen noodzakelijk of wenselijk zou zijn geweest.

Omdat in het spraakgebruik de term ‘plagiaat’ nogal beladen is, wordt het onderscheid tussen het auteursrechtelijke en wetenschappelijke plagiaat snel uit het oog verloren. Uit de geciteerde vraagstelling van Argos blijkt dat zij bedoelden auteursrechtelijk plagiaat aan de orde te stellen en daar hebben de deskundigen in de uitzending en ik in mijn eerste commentaar ook op

¹ Peter Blok, ‘Plagiaat en auteursrecht’, in: *Plagiaat in Onderzoek en Onderwijs*, Den Haag: VSNU 2021, p. 53.

² Egbert Dommering, ‘Staan op de schouders van reuzen. Over waarheidsgetrouw citeren in de wetenschap’, a.w. noot 1, p. 60 e.v. over het auteursrecht dat als ‘oorspronkelijkheidsbeginsel’ een rol speelt in de wetenschap.

³ Ton Hol a.w. noot 1, ‘Wanneer en waarom is plagiaat een schending van de wetenschappelijke integriteit’, over het overnemen van grote delen van een scriptie, p.42 en noot 24.

⁴ Egbert Dommering t.a.p. noot 2, p. 67.

gerespondeerd. Nu ik de hele kwestie heb kunnen beoordelen, kom ik tot de slotsom dat het door de gevolgde werkwijze bij het seminar moeilijk is om vast te stellen of er sprake is van auteursrechtelijk plagiaat, omdat de bijdragen door elkaar lopen. En bovendien vraag ik me af of het de juiste sleutel is om deze kwestie te analyseren. Ik zie eerder een opeenstapeling van procedurele onzorgvuldigheden die tot de huidige escalatie heeft geleid. Laat ik proberen deze hieronder puntsgewijs weer te geven.

1. Bij het opzetten van de cursus hadden over dit aspect veel duidelijker afspraken gemaakt moeten worden, omdat het een voorspelbare risicofactor is. Het was duidelijk dat er een samenwerkingsrelatie gecreëerd werd tussen hoogleraar en de student-participanten. De hoogleraar leverde unieke primaire en minder bekende secundaire bronnen, en concept hoofdstukken en andere stukken. De studenten gingen aan de slag met dit materiaal en produceerden werkstukken die weer van belang konden zijn voor de hoogleraar bij het bewerken en waarin ook weer nieuw door de studenten gevonden materiaal kon zitten dat voor de hoogleraar van belang kon zijn. Daardoor ontstond een overlap, waarin ieders inbreng meer of minder door elkaar kon geraken. Dat heeft zich in dit geval voorgedaan omdat uit de twee vergelijkingsdocumenten (die van DdB en BdG) blijkt dat je in een discussie belandt welke formuleringen of (unieke) feitelijke gegevens herleidbaar zijn tot een door BdG beschikbaar gestelde bron of een eerder stuk van haar, of tot de tekst van de scriptie of de paper of tot een door DdB gevonden bron. Er had dus een duidelijke afspraak gemaakt moeten worden hoe dit precies in een publicatie te verantwoorden.
2. De afspraak die begin 2019 tussen DdB en BdG is gemaakt heeft deze procedurele onzorgvuldigheid onvoldoende rechtgezet, nog afgezien van de vraag of deze afspraak op zichzelf voldoende is uitgevoerd. Naar mijn mening had dit gekund door in het dankwoord dit project en de participanten duidelijk te omschrijven, en aan het begin van hoofdstuk VI een verwijzing naar de werkstukken van DdB op te nemen inhoudende dat deze behulpzaam waren geweest bij het maken van het hoofdstuk en, daarnaast, de drie toegevoegde noten. Ook had toen moeten worden afgesproken dat DdB bij publicatie van zijn scriptie en paper een duidelijke verwijzing naar de oorsprong daarvan in dit project moest opnemen (hetgeen hij bij de recente publicatie daarvan op internet niet doet).
3. De interventie van de UU heeft de in 1 en 2 genoemde aspecten naar mijn mening ten onrechte niet in de beoordeling betrokken. Door zonder overleg met BdG de zaak te gaan onderzoeken en met een openbare beoordeling daarvan te komen heeft zij de afspraak die BdG en DdB hadden gemaakt opengebroken. Daarnaast blijkt niet dat het in 1 genoemde aspect in het onderzoek is betrokken. In plaats van vrede te stichten in het belang van de Universitaire gemeenschap heeft deze interventie naar mijn oordeel dus nodeloos escalierend gewerkt.
4. DdB heeft na de interventie van de UU nagelaten de kwestie aanhangig te maken bij de Integriteitscommissie die zowel procedureel, feitelijk als juridische een beter onderzoek had kunnen doen dan het departementshoofd. In plaats daarvan heeft hij publiciteit gezocht waardoor nodeloos het gehele boek van BdG en haar wetenschappelijke reputatie in een kwaad daglicht is gesteld, zonder dat het zijn eigen grief heeft kunnen oplossen.

Slotsom

Er is helaas te veel tijd verstreken om de kwestie nog geheel recht te zetten. Ik begreep van BdG dat er misschien nog een e-book versie op stapel staat. Daarin zou een oplossing zoals door mij hiervoor onder 2 gesuggereerd kunnen worden verwerkt. Als DdB in zijn publicaties een duidelijke verwijzing naar het oorspronkelijke project opneemt zou dit nog een voor beide partijen aanvaardbaar eindpunt van deze affaire kunnen zijn.

Egbert Dommering, Amsterdam 9 juli 2021